

بیانیه

کشنده‌تر
از هر گلوله

اسلحة‌ها خاموش‌اند، امانبرد ادامه دارد...

سفره از جنس نور
در مسیر عاشقی

آنچاکه زمین بروی آسمان می‌دهد...

دکتر شهریاد
محمدعلی رهنمون

زندگینامه شهریاد شاخص سال ۱۳۹۰ جامعه‌پژوهی کشور

مسیر به نهایت

دکتر محمد رهنمون شمیاد علی

سال ۱۳۳۴ شهر یزد میزبان نوزادی شد که او را محمدعلی نامیدند. در پنج سالگی جهت یادگیری قرآن، اورابه مکتب خانه‌ای در محل فرستادند و چون از هوش و ذکاوت سرشاری برخوردار بود، در مدت زمان اندکی، قرآن را فراگرفت و از همین جا بود که نشانه‌های پایبندی به دین و مذهب در روی آشکار شد.

محمدعلی هنوز شش سال بیشتر نداشت که از نعمت پدر محروم و یتیم شد. دوره‌ی دبستان را در مدرسه‌ی بدر گذراند. آن طور که نزدیکان و آشنایان آن دورانش گفته‌اند: بسیار درس خوان، باهوش و خوش‌بیان بود. دوران راهنمایی را در مدرسه‌ی آیت‌الله‌ی پشت سر نهاد و در مدرسه‌ی رسولیان یزد، پس از گذراندن چهار سال دبیرستان، موفق به اخذ دیپلم شد. در روزهای آخر دبیرستان بود که غم از دستدادن مادر، محرومیت دیگری را در زندگی کوتاهش رقم زد. گرچه فقدان مادر برایش سخت بود، ولی از پا نشست و تلاش را در راه تحصیل دوچندان نمود تا اینکه در کنکور پزشکی موفق شد و به دانشگاه اهواز راه یافت و به آرزوی خود و مادر مرحومه‌اش که شغل پزشکی بود، رسید.

پس از اخذ مدرک دانشگاهی، دوران مقدس سربازی را در سپاه گذراند و در سن بیست و شش سالگی برای اولین بار به جبهه اعزام گردید. محمدعلی در دوران حضور در مناطق جنگی، نهایت سعی خود را در کمک به مجروه‌های جنگی انجام می‌داد. از پذیرفتن هرگونه پست و مقامی امتناع می‌ورزید و به دنیای مادی بی‌علاقه بود. فقط و فقط خودش را وقف مردم و وطنش می‌نمود. در بیمارستان‌های جبهه با جمیع نمودن پزشکان متخصص، به سامان دهی اوضاع و امکانات بیمارستانی در راه کمکرسانی هر چه بهتر به مجروه‌های می‌پرداخت و همیشه رهرو خط امام و انقلاب بود تا اینکه در ششم اسفندماه ۱۳۶۲ در عملیات خیبر در بیمارستان صحرایی خاتم الانبیاء و در حال اقامه‌ی نماز صبح و به دنبال بمباران شدن بیمارستان توسط هوایپیماهای ارتش بعث عراق، به سوی معبد شتافت.

نام: محمدعلی

نام خانوادگی: رهنمون

نام پدر: محمدحسین

تاریخ تولد: ۲۰/۰۵/۱۳۳۴

محل تولد: یزد

تاریخ شهادت: ۱۲/۱۲/۱۳۶۲

محل شهادت: جفیر

عملیات: خیبر

محل مزار: بجهشت زهراء(س)

سفری از جنس نور، در مسیر عاشقی

حیدر رضامربایان، داروساز ۱۴۰۱

دفاع مقدس، واقعه‌ای کلیدی در تاریخ انقلاب اسلامی و کشور عزیزمان ایران است. در آن دوران، مردان، زنان و جوانان بسیاری در جبهه‌های حق علیه باطل نقش آفرینی کرده و نام خود را در دفتر تاریخ ثبت نمودند.

شناخت و آشنازی بازندگی، خط فکری، رشادت‌ها و فدایکاری‌های این انسان‌های بزرگ، می‌تواند چراخ راهی در مسیر زندگی هر یک از ما باشد. راهیان نور، دریچه‌ای است به سوی زندگی آزادگان و دلیر مردانی که در جبهه‌های جنگ، حمامه آفریدند و یادگارهای ارزشمندی از خود به جا گذاشتند. این حرکت عظیم، نمادی از اقتدار و همبستگی ملت ایران در برابر سختی‌ها و مصائب دوران جنگ تحملی است. هر ساله، افراد زیادی از سراسر کشور، با عقاید و دیدگاه‌های مختلف، همدل و همسفر می‌شوند و راهی یادمان‌های دفاع مقدس می‌گردند.

فضای معنوی و جو حاکم بر این مناطق، تجربه‌ای فراموش‌نشدنی برای هر زائر رقم می‌زند؛ به گونه‌ای که نخستین سفر به راهیان نور، وابستگی عمیقی در دل انسان ایجاد می‌کند.

هدف از این گردهمایی باشکوه، نه تنها یادآوری خاطرات تلح و شیرین دفاع مقدس، بلکه درس آموزی از آن دوران و زدودن زنگار از آینه دل بازیارت شیداست؛ شپیدانی که با گفتار و کردار خود، نه تنها به قافله کربلا پیوستند، بلکه ایمان و ایثار را برای آیندگان نیز به یادگار گذاشتند. پس چه فرصتی بیتر از این که با گام نیادن در سرزمین نور، مانیز در مسیر آنان قرار گیریم و از کاروان عشق جانمانیم...

کشند تراز هرگالوله

مزگان خاکپور، پژوهشگر ۱۴۰۱

«بدانید در آینده، خرمشیرها در پیش است؛ البته نه در میدان جنگ نظامی، بلکه در میدانی که ویرانی‌های جنگ نظامی را ندارد.»

رهبر معظم انقلاب

خرمشیر سقوط می‌کند، اما این پایان را نمی‌ست. اینجا مسیر بی‌نهایت است. عشق در سینه‌ها می‌جوشد، جوانان برمی‌خیزند و استوارتر از قبل می‌ایستند. خرمشیر، پیکر غرق در خون فرزندانش را در آغوش می‌گیرد و سرافراز تراز همیشه‌قد علم می‌کند. فتح خرمشیر، نقطه عطف تاریخ ماست! خرمشیر ما، نماد ایستادگی است؛ ایستادگی تپای جان، ایستادگی برای آرمان‌های وطن. اما اینجا هم پایان را نمی‌ست... اینجا، سرآغاز مسیر بی‌انتهای است.

جوانان خونین کفن، در دشت‌های جنوب خفته‌اند، اما فتنه‌ها هنوز بیدارند! گذرگاه پر پیچ و خم تاریخ، باز هم پیش روی ماست. اسلحه‌ها غلاف شده‌اند، اما این بار، قلم‌ها بر افراد شده‌اند. این بار خبری از گلوله نیست. اما قلب‌هایی کی پس از دیگری تسخیر می‌شوند. دیگر خاکریزی برای پناه گرفتن نداریم... مابای دفاع ایستاده‌ایم! دیگر از باقری‌ها و چمران‌ها خبری نیست... همه خفته‌اند. اینجا، جای آخرین بی‌سیم‌های باکری‌ها خالی است!

«در جنگ نرم، هیچ‌گاه عکس العملی عمل نکنید. البته پاسخ دشمن را باید داد، اما بیتر از واکنش نشان دادن، کنش‌گری و ابتکار عمل است. همیشه یک قدم از دشمن جلوتر باشید؛ حبس بزنید که چه حرکتی می‌خواهد انجام دهد و پیش از او، حرکت خنثی کننده را انجام دهید؛ مانند یک شطرنج باز ماهر که پیش از حرکت حریف، اورا در بن‌بست قرار می‌دهد...»

مقام معظم رهبری

